K bodu rokovania č. 3

MESTO
SPIŠSKÁ NOVÁ VES

Spišská Nová Ves, 7. 5. 2026

MESTSKÉ ZASTUPITEĽSTVO
dňa 14. 5. 2026

PREDMET: **CENA MESTA SPIŠSKÁ NOVÁ VES ZA ROK 2025**

Predkladá: Ing. Pavol Bečarik, primátor mesta

Spracovala: Mgr. Zuzana Kleinová, vedúca kancelárie primátora

Dôvod predloženia: **§ 11 ods. 4 písm. o) zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov**

Podpisy:

Návrh na uznesenie:
Mestské zastupiteľstvo v Spišskej Novej Vsi v zmysle Štatútu o udeľovaní verejných ocenení Mesta Spišská Nová Ves schváleného Mestským zastupiteľstvom v Spišskej Novej Vsi dňa 10. 2. 2025 uznesením č. 476/2025

1. **schvaľuje**
   tajné / verejné[1] hlasovanie o doručených návrhoch na udelenie ocenenia „Cena mesta Spišská Nová Ves“

[1] vybrať jednu z možností

K bodu rokovania č. 3

Návrh na uznesenie:
Mestské zastupiteľstvo v Spišskej Novej Vsi

1. **schvaľuje**
   udelenie ocenenia „Cena mesta Spišská Nová Ves“ za rok 2025 laureátom:

   .....

2. **žiada**
   Odovzdať ocenenie „Cena mesta Spišská Nová Ves“ laureátom v súlade s týmto Uznesením

Zodpovedný: Mgr. Zuzana Kleinová, vedúca kancelárie primátora
Termín: 31. 12. 2026

Dôvodová správa:

V zmysle schváleného Štatútu o udeľovaní verejných ocenení Mesta Spišská Nová Ves a výzvy uverejnenej v kultúrno-spoločenskom mesačníku IČKO (Informátor) bolo kancelárii primátora predložených 15 návrhov na udelenie Ceny mesta Spišská Nová Ves za rok 2025 pre tieto osobnosti s nižšie uvedeným odôvodnením:

1/ Albín Medúz
2/ Monika Melcová
3/ Jakub Mitrík
4/ Ing. Karol Hric
5/ PhDr. Ľubica Šefčíková
6/ Dana Říhová
7/ MUDr. Vladimír Lengvarský, MPH
8/ Ing. Jozef Badár
9/ MUDr. Štefan Pitko
10/ Ing. Ján Tkáč
11/ Anna Koťuhová
12/ Doc. RNDr. Denisa Nikodemová, PhD.
13/ Ing. Viliam Mjartan
14/ MUDr. Miloslav Dvorák, PhDr.
15/ Mgr. Alexandra Hovancová

1/ návrh na udelenie Ceny mesta – predkladá Divadelný súbor Hviezdoslav pri MKC v SNV a Mgr. Viera Vančová, MUDr. Marian Vančo

Navrhovaná osoba: **Albín MEDÚZ**

Odôvodnenie návrhu:

Albín Medúz – herec, režisér, všestranný umelec, choduliar, aktívny spoluorganizátor a účastník festivalu Živé sochy v našom meste, bývalý člen Spišského divadla v SNV, výborný kolega a kamarát, človek s veľkým srdcom, dlhoročne činný v oblasti divadelnej kultúry.
Natrvalo zakotvil práve v našom meste. Spišiaci sú naňho hrdí a pyšní za jeho neskutočne aktívnu cestu, ktorá viedla z malého mesta do veľkého divadelného aj filmového sveta. V Spišskej Novej Vsi má veľa obdivovateľov a kamarátov, ktorí ho majú radi, fandia mu a prajú mu len to najlepšie.
Začiatky jeho dlhoročnej činnosti v oblasti divadelnej kultúry siahajú už do jeho stredoškolského štúdia na chemicko-potravinárskej škole v Nitre. Tu začal pôsobiť v divadielku poézie nazývaného TVAR a neskôr jeho zamestnania osvetového pracovníka i metodického poradcu pre divadlo v závodných kluboch v Želiezovciach, kde sa narodil, a potom v Leviciach ho smerovalo k divadelnej činnosti. Boli to hlavne malé javiskové formy, kde úspešne vystupoval i na divadelných prehliadkach v Leviciach a v Poprade. Tieto prehliadky boli pre Albína Medúza osudnými. Jeho umenie neušlo bdelému zraku porotcovi v hodnotiacich porotách pánovi Šilanovi, v tom období riaditeľovi Divadla Jonáša Záborského v Prešove. Nasledovala pozvánka do novovytvárajúceho sa súboru pre deti a mládež v Spišskej Novej Vsi, ako pobočnou scénou Divadla JZ v Prešove. Ani prísľub

divadelného bytu nebol zanedbateľnou položkou , ktorá prevážila váhajúce dosky váh v prospech Spišskej Novej Vsi. Výsledok: nástup do tohto divadla dňa 1.10. 1980.
Encyklopédia dramatických umení Slovenska (VEDA, 1990, s. 47-48) okrem iného uvádza: „...svojimi psychofyzickými hereckými dispozíciami sa stal platným členom novovzniknutého súboru a oporou repertoáru zameraného na mládežnícke publikum. Vo vážnych i veseloherných postavách uplatňuje schopnosť dynamického prechodu i hravého nadhľadu vychádzajúcu z precíznych tvorivých postupov a pohybovej zdatnosti.“ Toľko akademické hodnotenie kandidáta Albína Medúza.
Medzi jeho prvé postavy patril Barsac (Neuveriteľné dobrodružstvá Barsacovej výpravy v Afrike), Hadí princ (Hadí princ) 1981, Pierot (Pinicchio) 1985, a ďalšie. Inscenácia Pinocchiove dobrodružstvá bola jeho dramatizácia C. Goldoniho rozprávky, ktorú napísal spolu s T. Babičovou. I neskôr inscenácia Dievča z Reykjaviku, Zlatovláska boli jeho autorskými. Od stvárnenia jeho prvej postavy (Barsac) v roku 1980 až po jeho poslednú postavu (Smrť) v roku 2024 v inscenácii Perinbaba uplynulo 44 rokov. Za toto obdobie odohral v DJZ, pobočná scéna pre deti a mládež, potom v Spišskom divadle cca 170 premiér a cca 3300 predstavení.
Divadelné dosky neboli však jeho jedinými kultúrnymi aktivitami v Spišskej Novej Vsi. Hneď od roku 1981 pôsobil v Zbore pre občianske záležitosti s nespočetným množstvom vítaní detí do života, sobáše a občianske posledné rozlúčky, prednes prózy i poézie v akciách Galérie umelcov Spiša, Okresnej knižnice, Múzeá Spiša, ba i v zoologickej záhrade pri otváraní sezóny sa neobišiel bez jeho aktívnej činnosti. Bol v rámci niektorých týchto aktivít neprehliadnuteľný na svojich choduliach, čím ostal iste v pamäti obecenstva vo veku od troch do hodne neskorého veku!
Táto uvádzaná aktivita však nezabrzdila jeho rozlet v projekte BIG NAMES – živé sochy, kedy pracoval na príprave tohto projektu a aktívne v ňom pôsobil od roku 2015 až skoro do súčasnosti, kedy mu choroba nedovoľovala ďalej pózovať na piedestáloch v našom mestskom parku. S touto aktivitou však pochodil polovicu zemegule v Ázii, Afrike a Európe (Kuvajt, SAE, Bahrjan, Turecko, Hong Kong, Dubaj, Veľká Británia, Belgicko, Holandsko, Taliansko, Nemecko, Rakúsko, Švajčiarsko, Bulharsko, Rumunsko), kde všade šíril svojím umením dobré meno Slovenska a tým i Spiša v ďalekej cudzine. Na medzinárodnom celosvetovom festivale živých sôch v roku 2022 v Belgicku získal titul vicemajstra sveta vytvorením masky upíra v diváckom hlasovaní.
Hodnotenie jeho umeleckej činnosti by nebolo úplné bez pripomenutia si aj jeho aktivity aj vo filmovom svete. Perinbaba 2, 7 zhavranelých bratov, televízny seriál Ako divé husi – tie projekty sú len torzom toho, čo si navrhovaný laureát spomenul.
Aktivita Albína Medúza v divadelnom súbore Hviezdoslav začala skromne, nenápadne – záskokom v inscenácii Starší syn (autor A.V. Vampilov), potom pauza až do roku 1999, kedy si na popud riaditeľa MKC Emila Labaja trúfol na réžiu Takmer božský omyl (autor I. Bukovčan), v roku 2000 si zahviezdil v postave Ada, majiteľa pohrebného ústavu (Stará dobrá kapela, autor J. Hubač), v roku 2003 prevzal réžiu po Tomášovi Rosickom, ktorý umrel počas skúšok inscenácie Lakomec (autor J.B. P. Moliére), v roku 2006 réžia ním upravenej inscenácie Levočská biela pani (autor M. Jókai), pripravil aj jednoaktovky, ktoré súbor zahral na námestí pri lúčení sa s rokom 2000, aj Trh ľudových remesiel, inscenované na námestí v našom meste v roku 2001, nasledovala réžia Človek, ktorý videl smrť (autor V. Eftimiu), v roku 2012 v inscenácii Bludár (autor F. Urbánek) v réžii riaditeľa E. Spišáka, postava sluhu, potom herec v inscenácii Živnosť pani Warrenovej (autor G.B.Shaw) v roku 2016, potom nasledovali réžia inscenácie Starý zaľúbenec (autor J. Chalupka), v roku 2023 Jeppe z vŕšku (autor L. Holberg). Všetky tieto inscenácie upravoval režisér Albín Medúz. Je potrebné zvýrazniť inscenáciu KAR, ktorú spomíname, že ju aj napísal a ktorá bola pripravená ako spomienka na 100. výročie úmrtia P.O. Hviezdoslava. V rokoch 2019 – 2024 bol nielen

režisérom, upravovateľom textov a vyhľadávačom mladých talentov, ale aj predsedom Divadelného súboru Hviezdoslav.
Pri tomto, snáď miestami suchom výpočte toho, čo navrhovaný kandidát na laureáta Ceny mesta pre rok 2025 v oblasti kultúry v našom meste vykonal, napadá nás jeden, snáď výstižný titul: TITAN.

2/ návrh na udelenie Ceny mesta – predkladá Mgr. Jolana Prochotská

Navrhovaná osoba: **Monika MELCOVÁ**

Odôvodnenie návrhu:

Monika Melcová je svetovo uznávaná organistka, narodená v roku 1974 v Spišskej Novej Vsi. Už počas štúdií získala ocenenia na medzinárodných súťažiach v Bruggách, Paríži aj v Žiline. V sezóne 2002 – 2003 pôsobila ako rezidenčná organistka v Japonsku. Realizovala recitály v Suntory Hall, Metropolitan Art Space, Opera Cit Hall...V rokoch 2006 – 2011pedagogicky pôsobila na Konzervatóriu Gastona Litaiza a taktiež bola titulárnou organistkou v Saint Martin des Champs v Paríži v rokoch 2003 – 2011.

Od septembra 2008 vyučuje improvizáciu na Hudobnej Akadémii MUSIKENE v San Sebastian v Španielsku. Španielska kráľovská akadémia jej udelila v 2019 medailu krásnych umení za zásluhy v hudobnom dianí. Od roku 2020 pôsobí na Royal Danish Academy of Music v Kodani ako hosťujúci profesor pre Master v interpretácii organovej hudby.

Realizovala nahrávky pre Radio France Musikuue, NHK Tokio, Slovenský rozhlas, Rádio Suisse Romande, ORF Wien, RTBF Bruxeelles, Rádio Clásica Espaňa. Spolupracuje s renomovanými interpretmi a súbormi. V Spišskej Novej Vsi 12.10. 2024 v Evanjelickom kostole s Jakubom Mitríkom.

3/ návrh na udelenie Ceny mesta – predkladá Mgr. Jolana Prochotská

Navrhovaná osoba: **Jakub MITRÍK**

Odôvodnenie návrhu:

Už počas štúdia i v nasledujúcich rokoch sa stal vyhľadávaným kontinuovým a sólovým hráčom na historické strunové nástroje ako sú chitarrone, teorba, baroková lutna, baroková gitara a mandora. V roku 2016 založil orchester Le nuove musiche a je jeho vedúcim, ktorý sa venuje rannému a vrcholnému baroku. Vystupoval na významných festivaloch starej hudby v Holandsku, Nemecku aj v Bratislave.

Účinkoval pod vedením popredných dirigentov. Medzi jeho najvýznamnejšie účinkovanie patrí spolupráca na uvedení opernej trilógie Claudia Monteverdiho vo Viedenskej štátnej opere na operách Guistina Georga Friedricha Händla a Bajazet Antonia Vivaldiho vo Viedenskej komornej opere a Šperky Madony Ermanna Wolfa – Ferarriho v SND v Bratislave. Veľkú pozornosť venuje výskumu a uvádzaniu diel viedensko – bratislavskej proveniencie. Priblížil nám málo známu hudobnú kultúru prekvitajúcu v spišských mestách cez tvorbu Jána Šimráka st., organistu a skladateľa rokov 1630 – 1657 žijúceho v Spišskom Podhradí aj Thomasa Goslera žijúceho v Kežmarku 1625 – 1646.

J. Mitrík zvíťazil v roku 2023 na medzinárodnej súťaži H. I. F. Bibera v rakúskom St. Floriáne. V roku 2024 nahral v svetovej premiére komornú hudbu pre sláčiky a mandoru z rakúskeho kláštora Kremsmúnster.

4/ návrh na udelenie Ceny mesta – predkladá Ing. Tomáš Dražil, PhD., riaditeľ Správy NP Slovenský raj

Navrhovaná osoba: **Ing. Karol HRIC**

Navrhnutý dôvod: **za celoživotný prínos v sprístupnení Národného parku Slovenský raj, zásluhy o jeho poznanie, zviditeľnenie mesta Spišská Nová Ves ako vstupnej brány do národného parku a zásluhy o rozvoj mesta v oblasti športu a telovýchovy, pri príležitosti jeho 90-tych narodenín.**

Odôvodnenie návrhu:

Ing. Karol Hric, sa narodil v Spišskej Novej Vsi Irene a Andrejovi Hricovi, rodákom zo Spišskej Novej Vsi. Po ukončení štúdia na Fakulte strojného inžinierstva SVŠT Bratislava v roku 1961nastúpil 1. 1. 1962 do prvého pracovného pomeru ako majster v ŽB, n. p. - závod Rudňany. Od roku 1963 pôsobil ako technický zástupca riaditel'a Banskomontážneho závodu Spišská Nová ves. Okrem banských investícií na tomto poste pôsobil ako montážny dozor pri stavbe ocel'ových konštrukcií Športovej haly v Spišskej Novej Vsi. V roku 1974 bol menovaný za riaditel'a Okresnej správy cestovného ruchu v Spišskej Novej Vsi. Na tejto funkcii zaviedol systém pravidelnej údržby technických sprístupňovacích zariadení na exponovaných prechodoch v Slovenskom raji a výstavbu autokempingu Podlesok.

Zabezpečoval prevádzku Zimného štadióna, Športovej haly a Kúpaliska v Spišskej Novej Vsi. Po zrušení OSCR v roku 1993 pracoval ako výkonný tajomník Záujmového združenia obcí - Slovenský raj až do odchodu do dôchodku kl. 1. 1997.

Bol jedným zo zakladajúcich členov TJ Tatran Spišská Nová Ves, kde bol prvým predsedom horolezeckého oddielu. Je nositel'om "Strieborného odznaku JAMES". Dobrovol'ným členom Horskej služby Slovenský raj sa stal v roku 1957. V Horskej službe zastával funkcie predsedu Oblastného výboru, predsedu Slovenského výboru a podpredsedu Čsl.výboru Horskej služby (HS). V súčasnej dobe je aktívnym členom Klubu seniorov Horskej služby - Slovenský raj. Jeho činnosť v HS bola ocenená udelením Strieborného, Zlatého a Čestného odznaku HS,ako aj vyznamenaním "Za zásluhy HS".

Intenzívne sa venoval a venuje publicistickej činnosti, najmä vo sfére protitúrazovej prevencie na horách, sprievodcovskej literatúre a cestovnému ruchu, najmä so zameraním na Národný park Slovenský raj a Spiš. Bol doposia l' autorom, spoluautorom alebo vedúcim autorského kolektívu pri 42 tituloch. Spracoval 28 brožúr a skladačiek, zverejnil 48 príspevkov v tlači a odbornej literatúre. :

Ako organizačný pracovník pôsobil \pri všetkých turistických zrazoch na území Národného parku Slovenský raj, na Majstrovstpách sveta v roku 1970 v klasickom lyžovaní vo Vysokých Tatrách, Svetovej zimnej univerziáde, Majstrovstvách sveta v kategórii B v hokeji, ktoré sa konali v Spišskej Novej Vsi. Bol pri zrode jednej z najstarších turistických akcií na Slovensku

- "Zimného prechodu tiesňava mi Slovenského raja". Aktívne pôsobil pri organizácii lyžiarskych bežeckých pretekov v Slovenskom raji. Je viacnásobným účastníkom lyžiarskych pretekov Biela stopa SNP. Za činnosť v telesnej výchove mu boli udelené ocenenia "Za zásluhy o rozvoj čs. telesnej
výchovy" 1., II., III. stupňa.

Pri príležitosti jeho 50-ročného životného jubilea mu bolo Ministerstvom obchodu a cestovného ruchu udelené štátne vyznamenanie "Vzorný pracovník cestovného ruchu". V roku 2016 mu bolo udelené ocenenie "Cena primátora mesta Spišská Nová Ves".

5/ návrh na udelenie Ceny mesta – predkladajú zamestnanci Centra voľného času v SNV a Oddelenie školstva a školský úrad na MsÚ v SNV

Navrhovaná osoba: **PhDr. Ľubica ŠEFČÍKOVÁ**

Navrhnutý dôvod: **za celoživotnú prácu v oblasti školstva, kultúry a práce s mládežou v SNV**

Odôvodnenie návrhu:

PhDr. Ľubica Šefčíková patrí medzi výrazné osobnosti v oblasti výchovy a vzdelávania detí a mládeže v meste Spišská Nová Ves. Počas svojho dlhoročného pedagogického a manažérskeho pôsobenia sa významnou mierou zaslúžila o rozvoj záujmového vzdelávania, podporu talentu detí a vytváranie kvalitného a podnetného prostredia pre ich osobnostný rast.

Svoju profesionálnu dráhu spojila s prácou v školstve a v systéme zariadení voľnočasových aktivít. Dlhodobo pôsobila vo vedúcej funkcii v Školskom stredisku záujmových činností, neskôr ako vedúca na Oddelení školstva, mládeže a športu na Mestskom úrade a v závere svojej pracovnej kariéry ako riaditeľka v Centre voľného času.

Pod jej vedením sa Centrum voľného času stalo stabilným a rešpektovaným miestom pre mimoškolské vzdelávanie, rozvoj umeleckých, športových a technických zručností detí a mládeže. Aktívne podporovala moderné formy práce, projekty, spoluprácu so školami, rodičmi a samosprávou mesta. Vynikala vysokou odbornosťou, ľudským prístupom, zodpovednosťou a v kolektíve zamestnancov je veľmi obľúbená.

PhDr. Ľubica Šefčíková sa počas celej svojej kariéry vyznačovala mimoriadnym osobným nasadením, etickým prístupom a úprimným záujmom. Jej práca zanechala trvalú stopu nielen v systéme vzdelávania, ale aj v životoch mnohých generácií mladých ľudí v Spišskej Novej Vsi.
Udelenie Ceny mesta Spišská Nová Ves by bolo dôstojným ocenením jej celoživotnej práce, profesionality a prínosu pre mesto a jeho obyvateľov.

6/ návrh na udelenie Ceny mesta – predkladá Barbora Klorusová, prevádzkarka Nostalgie – Restaurant @Café

Navrhovaná osoba: **Dana ŘÍHOVÁ –** majiteľka Reštaurácie Nostalgie, oblasť cestovného ruchu – gastronómia

Odôvodnenie návrhu**:**
Ocenenie navrhuje za:

- propagovanie a šírenie dobrého mena mesta SNV, ktorého je obyvateľkou viac ako 51 rokov
- rozvoj gastronómie, reštaurácia otvorená od r. 2000, t. j. 25 rokov
- skúsenosti zo zahraničia preniesla na rodný Spiš
- svoje vedomosti z oblasti gastronómie posúva cestou praxe študentom Hotelovej akadémie v SNV, s ktorou úzko spolupracuje
- zamestnáva viac ako 20 stálych zamestnancov, plus sezónnych brigádnikov
- ponúka zahraničnú kuchyňu – mexickú, americkú, európsku...
- od roku 2015 poskytuje štýlové salóniky na rodinné oslavy, firemné posedenia a svadby
- stále menu obohacuje sezónnymi menu – Francúzske menu, Slovenské menu, Zimný festival jedla, Jarné menu, Letné menu, Jesenné menu, Zimné menu, Valentínske menu, Špargľové a jahodové menu,...
- pre svojich hostí pripravuje degustácie vín slovenských vinárov, ako napr. Vínko Klimko – Modra, Vinárstvo Ostrožovič, Mrva a Stanko, Rose@Bubble fest, vinárstvo Frtus Winery, Vinárstvo Miroslav Dudo, Karpatská Perla, Chateau Rúbaň, Velkeer, Repa Winery, Martin Pomfy, Blaho, Pivnica Radošina, Víno Nichta, Macik Winery...
- ochutnávky vín dopĺňa degustačným menu a spríjemňuje hudbou lokálnych umelcov
- reštaurácia je jej splneným snom, ktorý stále rozvíja aj svojím celoživotným vzdelávaním v každej oblasti

7/ návrh na udelenie Ceny mesta – predkladajú PhDr. Ján Volný, PhD. a PaedDr. Dávid Demečko, PhD.

Navrhovaná osoba: **brigádny generál MUDr. Vladimír LENGVARSKÝ, MPH**

Navrhnutý dôvod: **Pán exminister** (svojím rozhodnutím) **významným spôsobom pomohol pri rozvoji nášho regiónu,** z ktorého aj sám pochádza

Odôvodnenie návrhu:

Pán Vladimír Lengvarský vo funkcii ministra zdravotníctva Slovenskej republiky v roku 2023 rozhodol o poskytnutí 48 miliónov eur z Plánu obnovy a odolnosti pre Nemocnicu s poliklinikou v Spišskej Novej Vsi.

Projekt rekonštrukcie, dostavby a modernizácie sa úspešne realizuje a predpokladané celkové náklady aj s použitím súkromných zdrojov dosiahnú 72 miliónov eur. Ide o významnú investíciu do rozvoja regiónu, stabilnejšej siete zdravotnej starostlivosti, atraktívnejších pracovných miest a vyššej kvality života na Spiši.

Po kompletnom dokončení v roku 2028 poskytne nemocnica, ktorá zostáva v majetku Košického samosprávneho kraja, služby na výrazne vyššej úrovni,

vrátane 121 nových lôžok.

8/ návrh na udelenie Ceny mesta – predkladá predseda BS Spiš Ing. Pavol Regec

Navrhovaná osoba: **Ing. Jozef BADÁR**

Odôvodnenie návrhu:
Narodil sa v rázovitej obci Ťapešovo na Orave, okr. Námestovo. Po skončení ZŠ absolvoval Banícke učilište v Rudňanoch. Študoval na Strednej priemyselnej škole geologickej a baníckej v Spišskej Novej Vsi, kde v roku 1957 zmaturoval. V štúdiu pokračoval na BF VŠT v Košiciach, a neskôr na Geologicko-prieskumnom inštitúte v Moskve v špecializácií Geológia ložísk rádioaktívnych surovín, kde v roku 1964 získal titul inžiniera.

Po úspešnom ukončení štúdia nastúpil do závodu Uránový prieskum IX., Spišská Nová Ves, kde bol hlavným geológom (1970–1978), hlavným inžinierom (1979–1981) a riaditeľom závodu (1981–1987). V rokoch 1987–1988 pôsobil ako riaditeľ koncernového podniku Uránový prieskum v Liberci, pod ktorý patril i Uranový prieskum Spišská Nová Ves. Od roku 1989 pracoval na riaditeľstve Československého uránového priemyslu v Příbrami (DIAMO) vo funkcií vedúceho odboru uránu a výrobného námestníka.

Po celú dobu praxe sa venoval prieskumu a ťažbe uránovej rudy na Slovensku. Vykonával geologický prieskum v Spišsko-gemerskom rudohorí, v Nízkych Tatrách i v Novoveskej Hute. Riadil geologicko-prieskumné a ťažobné práce i na uránovom a medenorudnom ložisku v Novoveskej Hute.

Podieľal sa na príprave publikácie *Československé ložiska uránu (1984)* a *Rudné a uránové hornictví České republiky* (2003). Je autorom mnohých odborných s baníckou temetikou ako i prednášok. Bol spoluautorom geologickej stavby Novoveskej Huty, ako i sedimentológie, stratigrafie a zrudnenia mladšieho paleozoika chočskej jednotky SV svahov Nízkych Tatier a Kozích chrbtov, kde boli nájdené ložiska uránového zrudnenia. Je autorom a spoluautorom niekoľkých projektov a geologických správ, ako aj projektov na otvárku ložísk na ťažbu.

Počas celej svojej pracovnej činností v Spišskej Novej Vsi, Liberci i Přibrami sa snažil o to, aby Uranový prieskum spolupracoval a bol dôveryhodným partnerom mesta Sp. Nová Ves.
Bol aktívnym členom výboru Baníckeho spolku Spiš, kde spolupracoval pri všetkých akciách spolku s dôrazom na prácu a reprezentáciu mesta Spišská Nová Ves. Zvláštnu zásluhu má pri organizovaní dvoch Baníckych konferencií organizovaných Baníckym spolkom Spiš, ako i baníckych šachtágov, v prednáškovej činností, ako i v jeho širokej publikačnej činností.

Za svoju záslužnú banícku činnosť bol odmenený mnohými štátnymi, rezortnými a spolkovými vyznamenaniami.

9/ návrh na udelenie Ceny mesta – predkladajú: Ing. Jozef Naščák, MPH – prednosta MsÚ v SNV a MUDr. Alena Pekarčíková – pediater, poslankyňa MsZ v SNV

Navrhovaná osoba: **MUDr. Štefan PITKO**
Navrhnutý dôvod**: za jeho celoživotnú prácu a zásluhy o rozvoj zdravotníctva a zviditeľnenie mesta na úrovni regiónu i Slovenska**
Odôvodnenie návrhu:
MUDr. Štefan Pitko – narodil sa v Dúbrave okres Levoča. Sedemnásť ročný maturoval v Levoči. Dvadsaťtri ročný promovaný v Košiciach. Prvý rok pracoval na chirurgickom oddelení Vojenskej nemocnice v Košiciach.

9 rokov na Gynekologicko - pôrodníckom oddelení v Levoči, kde absolvoval 1. a 2. atestáciu z gynekologicko – pôrodníctva. V roku 1972 prichádza do Spišskej Novej Vsi vo funkcii primára s cieľom vybudovať kompletné gynekologicko – pôrodnícke oddelenie z existujúcej pôrodnice. V improvizovaných podmienkach začína s operatívou. Po rozsiahlej stavebnej prístavbe oddelenia zavádza laparoskopickú diagnostiku a operatívu, ktorá sa stáva rutinnou. Vo funkcii primára oddelenia (34 rokov) umožnil 11 lekárom absolvovať atestácie 2. stupňa a ďalším 1. stupňa., špecializovať sa v detskej gynekológii, onkogynekológii, chorobách prsných žliaz a funkčnej diagnostike. Ako okresný gynekológ ovplyvňoval činnosť aj v okresoch Levoča, Gelnica, Krompachy. Externistov štvrtého ročníka učil na zdravotnej škole v Levoči. Päť rokov pôsobil ako predseda Spolku lekárov na Spiši.

Laparoskopiskú operatívu začal medzi prvými na východnom Slovensku.
Slovenská lekárska spoločnosť mu udelila najvyššie vyznamenanie – zlatú medailu Slovenskej lekárskej spoločnosti za organizačnú metodiku a odbornú činnosť.

Rok pred odchodom do dôchodku organizoval premiestnenie gynekologicko – pôrodníckeho oddelenia do súčasných stavebne prerobených priestorov.

Relax – v pôrodníctve - gynekológii, v poľovníctve (10 rokov predseda PZ) a zlatá medaila SPZ.

10/ návrh na udelenie Ceny mesta – predkladá Rímskokatolícka cirkev, farnosť Spišská Nová Ves, farár a dekan Mgr. Ján Záhradník
Návrh podporujú: Mons. Prof. ThDr. Paedr. SSLic. František Trstenský, PhD., Mons. ThDr. ICLic. Ján Kuboš, PhD., Mons. Prof. ThDr. Jozef Jarab, PhD., Mons. ThDr. Jozef Korem, PhD., Ing. Jozef Gonda, RNDr. Ladislav Ruttkay, Mgr. Rastislav Javorský

Navrhovaná osoba: **Ing. Ján TKÁČ**
Navrhnutý dôvod**: za jeho celoživotnú prácu v oblasti obnovy pamiatkových budov v regióne Spiša, za odvahu, zanietenie a nezištnú pomoc pri záchrane a rekonštrukcii kostolov v období totalitného režimu a pri príležitosti 75-tych narodenín**

Odôvodnenie návrhu:
Ing. Ján Tkáč sa narodil v obci Žehra. Študoval na SPŠstavebnej v Liptovskom Mikuláši a následne na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave. Už počas štúdia začal pracovať v **Pamiatkostave, národný podnik Žilina - projekcia Spišská Nová Ves** na pracovnej pozícii stavbyvedúci, neskôr ako projektant a od r.1980 ako vedúci projekcie.

V projektovej a stavebnejčinnosti pokračoval aj po r. 1989 v súkromnej spoločnosti RESA.

V osemdesiatych rokoch 20.storočia Ing. Ján Tkáč viedol a zároveň sa podieľal na vypracovaní kompletnej projektovej dokumentácie rekonštrukcie a riešení komplexného statického zabezpečenia pamiatkovo chránených stavieb. K najvýznamnejším patria:

- Budova Reduty v Spišskej Novej Vsi
- Meštiansky dom Košická č.16 v centre Levoče
- Historické hradby v Levoči
- Bašta a priľahlý hradný múr v Podolínci
- Domy č.19 a č.20 na Mariánskom námestí v Žiline
- Katova bašta a prlľahlý hradný múr v Košiciach

Ešte **v období socializmu** predstavitelia vládnej moci potierali slobodné vyznanie viery a verejné prejavy náboženského života. Nepodporovali, respektíve, úmyselne brzdili obnovu kostolov, ktoré po 40-tich rokoch úpadku vyžadovali komplexnejšie stavebné zásahy. Oficiálne projektové kancelárie nemohli vypracovať projekty na riešenie opráv a statické ho zabezpečenia kostolov. Zástupcovia farností v Spišskej diecéze s nádejou hľadali odborníkov v tejto oblasti. U p. Tkáča našli pochopenie a nezištnú pomoc. On, mimo svojho zamestnania, po večeroch a po nociach, prepočítaval a kreslil projekty, ktoré farníkom slúžili k svojpomocnej rekonštrukcii a zveľadeniu svojich schátralých kostolov a farských budov. Napriek podozreniu zo sledovania vtedajšou štátnou bezpečnosťou, počas tohto obdobia, vypracoval projekty približne 40-tich sakrálnych stavieb. Medzi nimi sú aj:

- Spišská Nová Ves - kostol Nepoškvrneného počatia Panny Márie - odvlhčenie muriva odvzdušňovacím kanálom okolo základov po celom obvode kostola a oprava fasády.
- Spišská Nová Ves - budova rímskokatolíckeho farského úradu - riešenie opravy fasády.
- Kežmarok - Bazilika Svätého Kríža - statické zabezpečenie chóru a vyvesenie klenieb chóru.
- Nová Ľubovňa - prestavba rímskokatolíckeho kostola - pôvodný jednoloďový kostol bol zväčšený prístavbami bočných lodí zo severnej a južnej strany. Prístavby boli s pôvodnou loďou prepojené novými veľkými otvormi v pôvodnom múre.
- Šarišské Dravce - prestavba rímskokatolíckeho kostola - prístavby bočných lodí so suterénom.
- Dlhé Stráže - rímskokatolícky farský kostol - statika pôvodného kostola a prístavba lode.
- Ľubica - prestavba dvoch domov na gréckokatolícky chrám.
- Levoča - rímskokatolícky farský úrad - prístavba dvorného traktu a farskej budovy.
- Spišský Štvrtok - rímskokatolícky farský kostol- statika chóru a jeho zväčšenie, statické riešenie porúch sakristie.
- Batizovce - rímskokatolícky kostol- statika a zväčšenie chóru.
- Velká Lesná - rímskokatolícky kostol- statika a zväčšenie chóru.
- Richvald - rímskokatolícky kostol- statické riešenie porúch klenieb svätyne zavesením do oceľovej konštrukcie v podkroví.
- Svinia - rímskokatolícky kostol - statické riešenie víťazného oblúka podchvtením oceľovými prvkami.
- Spišský Štiavnik -.rímskokatolícky kostol- statika a zväčšenie chóru.

Pracovný život Ing. Jána Tkáča sa začiatkom 90-tych rokov popri projektovaní posunul aj do samotnej realizácie stavieb **spoločnosťou RESA.** Sú to stavby, ktoré skrášlili Spišskú Novú Ves a priniesli benefity bývania a ďalších aktivít pre občanov nášho mesta:

- regenerácia námestia - l. etapa od Školskej ulice po Levočskú bránu,
- komplexná rekonštrukcia zničenej a schátranej budovy bývalých Honvédskych kasárni a neskôr stredoškolského internátu na Fabiniho ulici,
- prestavba slobodárne vedľa SOŠ drevárskej na bytové jednotky,
- komplexná rekonštrukcia budovy Letná č.49 - dnešná Reštaurácia Nostalgia,
- prestavba ubytovne Finiš na bytové jednotky,
- rekonštrukcia budovy Zimná č.48 (detašované pracovisko Univerzity Mateja Bela)
- celková rekonštrukcia budovy Zimná č.66 (Kláštor sestier Božského Vykupitel'a)

Svoje skúsenosti a zručnosti menovaný naďalej ochotne využíva pri projektovaní ďalších sakrálnych stavieb:

- Spišská Kapitula - Kanonia č.3 a č.4 - projektová dokumentácia rieši celkovú rekonštrukciu oboch budov, vrátane všetkých stavebných profesií a kompletným zázemím a všetkými funkciami pre účely "Domova kňazov na odpočinku".
- SVIT- novostavba rímskokatolíckeho kostola a budova farského úradu - statika kostola a fary - základov, zvislých a vodorovných konštrukcií, stužujúcich prvkov, chóru a schodísk.
- Kolinovce - rímskokatolícky kostol - projektová dokumentácia novostavby vrátane všetkých profesií.
- Liptovská Sielnica - rímskokatolícky kostol - projektová dokumentácia novostavby vrátane všetkých profesií a ďalšie projekty rôznych stupňov.

Ing. Ján Tkáč zanechal za sebou významné dielo nielen ako projektant, statik a stavitel', ale aj ako zodpovedný a pracovitý človek, manžel, otec a starý otec.

11/ návrh na udelenie Ceny mesta – predkladajú a podporili: Ladislav Ruttkay (poslanec MsZ), Jozef Gonda (zástupca primátora), Andrej Cpin (poslanec MsZ), Monika Tkáčová (Spišské kultúrne centrum a knižnica), Magda Kráľová (bývalé vedenie MKC v SNV), Emil Labaj (bývalé vedenie MKC v SNV), Dagmar Filipová (Umelecká agentúra eŠ77), Mária Petríková Hrušovská (Špeciálna škola Maximiliána Kolbeho SNV, Spišská katolícka charita), Slavomír Švajka (Dom sv. rodiny Čenčice, Spišská katolícka charita), Ľubomíra Olejárová (Asociácia slovenských filmových klubov Bratislava), Nataša Šimonková (Združenie prevádzkovateľov kín Slovenska), Mária Hámorová (Horský film Poprad)

Navrhovaná osoba: **Anna KOŤUHOVÁ**

Navrhnutý dôvod**: za jej celoživotný prínos v oblasti kultúry v našom meste, rozvoj a napĺňanie charitatívnych aktivít, nádherný príklad zmysluplného života napriek ťažkému životnému údelu a pri príležitosti jej 65. narodenín.**

Odôvodnenie návrhu:
Anna Koťuhová sa už počas štúdia na SŠ zapájala do kultúrneho života v našom meste a po ukončení školy pracovala **v Kultúrnom a spoločenskom stredisku mesta, v Dome kultúry, v Umeleckej agentúre eŠ77 a v Mestskom kultúrnom centre.**

Organizovala divadelné predstavenia, koncerty vážnej hudby, vystúpenia umelcov a hudobných skupín a pre školy kultúrne a výchovné podujatia. Pripravovala festivaly, prehliadky malých javiskových foriem a výstavy. Spolupracovala s Milanom Markovičom, Honzom a Františkom Nedvédovcarní, Lenkou Filipovou a ďalšími osobnosťami československej hudobnej a divadelnej scény a pripravovala nezabudnuteľné koncerty a predstavenia týchto umelcov, divadiel a skupín v našom meste.

Od roku 1997 pôsobila ako vedúca **kina Mier**. Jej úprimnou snahou vždy bolo predstaviť filmovým divákom najkvalitnejšie filmy zohľadňujúc široké spektrum diváckeho záujmu. Kino sa zameriavalo nielen na komerčné filmy, ale aj na filmy pre náročného diváka, čo mnohí obyvatelia mesta vysoko oceňovali.
Podieľala sa na vzniku **Filmového klubu**, ktorý dlhodobo patril medzi najaktívnejšie a najúspešnejšie na Slovensku.
Iniciatívne spolupracovala- so školami a pomáhala nadchnúť pre filmové umenie aj žiakov a študentov nášho mesta.
Do nášho kina sa jej podarilo priniesť aj **Festival horských filmov**, prehliadku súčasných severských filmov **SCANDI** a aj festival **Be2CAN** s ocenenými snímkami z festivalov v Benátkach, Berlíne a Cannes.
Aj jej aktívnou a cieľavedomou prácou bolo kino Mier zdigitalizované a plne zmodernizované.
Za oddaný a inovatívny prístup k šíreniu filmovej kultúry udelila Asociácia kín Slovenska Anne Koťuhovej v roku 2013 ocenenie .**Kinárka roka".**

Anna Koťuhová sa významne angažovala a angažuje aj v charitatívnom živote mesta. Už 28 rokov pripravuje a organizuje **Ples I'udí s dobrým srdcom** pre telesne a mentálne postihnuté deti a ich rodičov. Aj jej zásluhou 200 hostí prežíva každoročne dojímavú atmosféru spoločenského večera v koncertnej sále Reduty. A aby postihnuté deti nemuseli na svoj ples čakať celý rok, v poslednom období pripravuje pre ne aj **Mikulášsko-katarínsky večierok I'udí s dobrým srdcom.**

Anna Koťuhová sa aktívne podieľa aj na začlenení postihnutých detí do kultúrneho života. Vďaka jej iniciatíve a odhodlaniu deti z Alžbetky, Špeciálnej školy Maximiliána Kolbeho a Domu sv. rodiny v Čenčiciach často navštevovali divadelné a filmové predstavenia. Mnohé z nich prvýkrát v živote.

Pôsobenie Anny Koťuhovej je nádherným príkladom ženy, ktorá dokázala spojiť pracovnú iniciatívu a sociálno-charitatívnu angažovanosť so životom manželky a matky. Spoločne s manželom Jánom vytvorili harmonické rodinné zázemie, v ktorom vzorne a s láskou vychovali dcéru Alenku a syna Janka, ktorý v dôsledku nešťastnej chyby lekárov zostal mentálne postihnutý. Manželia Koťuhovci spoločne prekonávajú toto bremeno osudu a postihnutému Jankovi, z ktorého je už dnes dospelý muž, sa stále trpezlivo venujú a zabezpečujú mu plnohodnotný život.

Presne podľa slov Anny Koťuhovej: "Ak veľa lásky dáte, veľa sa vám aj vráti...“

12/ návrh na udelenie Ceny mesta – predkladajú: PhDr. Ružena Kormošová, PhD. (predsedníčka OZ PRO MEMORY), Mgr. Jozef Kačenga (riaditeľ Gymnázia Školská 7, SNV), Mgr. Jana Kováčová (riaditeľka Múzea Spiša, kultúrneho zariadenia KSK), PhDr. Ján Volný, PhD. (poslanec MsZ a KSK), Mgr. Mária Dutková (referát CR a zahraničných vzťahov mesta SNV)

Navrhovaná osoba: **RNDr. Denisa NIKODEMOVÁ, PhD.**

Odôvodnenie návrhu:

Je významná slovenská vedkyňa – jadrová fyzička a vysokoškolská pedagogička, celosvetovo uznávaná odborníčka v multidisciplinárnom vednom odbore ochrany pred ionizujúcim žiarením. Svojmu odboru aplikovanej jadrovej fyziky a nevyhnutnosti rozvoja radiačnej ochrany pacientov i personálu pri aplikácii ionizujúceho žiarenia v medicíne sa začala výskumne venovať v roku 1960 v Ústave hygieny práce a chorôb z povolania v Bratislave. Spolupracovala na projektoch v Spojených Ústavoch jadrového výskumu v Dubne a na vývoji dozimetrických zariadení na Technickej univerzite v Drážďanoch. Spoluvytvárala na Slovensku potrebnú legislatívu, metodické postupy a pracovné usmernenia. Získané výsledky pravidelne publikovala na národnej a medzinárodnej úrovni. Jej profesijné portfólio a publikačná činnosť sú mimoriadne bohaté.

Je rodáčkou zo Spišskej Novej Vsi, absolventkou spišskonovoveského gymnázia. Žije v Bratislave a napriek tragédii, ktorú jej priniesli udalosti druhej svetovej vojny, rada sa do svojej stredoškolskej „alma mater“ a nášho mesta vracia. S Ing. Dušanom Nikodemom (1934), stavebným inžinierom žije 66 rokov v spoločnom manželstve. Vychovali dve dcéry: Ing. Blanku (1963) a Ing. Zuzannu (1965), ktorá zomrela vo veku 55 rokov. Musela prežiť aj stratu 12-ročného vnúčika. Má päť vnukov a šesť pravnukov.

Maturovala na Gymnáziu (JSŠ) v Spišskej Novej Vsi v roku 1953, kde záujem o štúdium fyziky získala vďaka vynikajúcemu a všestrannému profesorovi Reiprichovi. Štúdium fyziky na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave ukončila v roku 1958 a hneď sa zamestnala ako klinický fyzik na rádiologickej klinike Univerzitnej nemocnice v Bratislave. Hlbšiemu štúdiu aplikovanej jadrovej fyziky a nevyhnutnosti rozvoja a zabezpečenia ochrany pacientov i personálu pri aplikácii ionizujúceho žiarenia v medicíne i priemysle sa začala venovať na Výskumnom ústave hygieny práce v Bratislave od roku 1960. Zastávala funkcie v Slovenskej lekárskej spoločnosti, ktorá pracovala spoločne s českými odborníkmi na vytvorení metrológie ionizujúceho žiarenia na Slovensku, príprave príslušných noriem, metodických postupov a pedagogických príručiek. V roku 1968 získala na MFFUK v Bratislave titul RNDr. a v roku 1974 ukončila doktorandské štúdium pod vedením akademika Běhounka na Ústave dozimetrie záření v ČAV v Prahe. V rokoch 1985 – 1990 bola hlavným odborníkom MZ SR pre oblasť hygieny žiarenia a poradcom hlavného hygienika SR pre likvidáciu a zmiernenie následkov černobyľskej radiačnej havárie. Od roku 1991 do 2003 bola vedúcou Oddelenia radiačnej hygieny, ktoré sa vytvorilo spojením niekoľkých výskumných ústavov v Bratislave. Viedla mnohé celoštátne výskumné projekty zamerané na hodnotenie radiačnej záťaže obyvateľstva SR prírodnými a umelými zdrojmi žiarenia. Získané poznatky publikovala v početných národných a medzinárodných publikáciách. Od roku 2001 až do odchodu do dôchodku v roku 2021 pôsobila na Slovenskej zdravotníckej univerzite v Bratislave. Doposiaľ pôsobí ako podpredseda Komisie ministra zdravotníctva pre zabezpečenie kvality v radiológii. V roku 2004 sa habilitovala na docentku a skĺbila výskumnú činnosť s pedagogickou.

Vychovala viac ako 60 diplomantov a doktorandov v oblasti ochrany pred žiarením a zúčastňovala sa donedávna na mnohých výskumných projektoch v EU a s Medzinárodnou agentúrou pre atómovú energiu vo Viedni. Je dnes uznávanou špičkovou odborníčkou v uvedenej oblasti a venuje sa predovšetkým ochrane pracovníkov i pacientov pri stále sofistikovanejších a náročnejších intervenčných výkonoch, ktoré sa využívajú v kardiológii, traumatológii, ortopédii a i. Je členkou redakčnej rady Medzinárodného časopisu Bezpečnost Jaderné energie a publikovala 12 monografií a viac ako 70 odborných článkov. Je spoluautorom knihy *Verejné Zdravotníctvo* (vyd. VEDA 2012, 651 strán, ISBN 978-80-224-1283-4), knihy *Atómy na Slovensku*, 258 strán (SNUS,2006, ISBN80-89090-17-6) a monografie *Optimization of Radiation Protection of Medical Staff* (EURADOS, Braunschweig SRN ,2012, 185 strán, ISBN 978-3-943701-01-2). Dodnes sa emeritne zapája do pedagogickej i výskumnej práce. Aj v tomto roku bola požiadaná, aby vyučovala v anglickom jazyku svoj odbor na SZU budúcich lekárov a tak pomáha implementovať nové poznatky v radiačnej ochrane.

Narodila sa 28. januára 1936 v Spišskej Novej Vsi rodičom Marte a Aurelovi Rosenthalovcom. Mala staršiu sestru Vierku (1933 – 2013). Otec pochádzal z ôsmich detí. Po absolvovaní novoveského gymnázia študoval medzinárodný obchod v Budapešti, ovládal niekoľko jazykov, pracoval v banke. Po smrti otca prevzal v Spišskej Novej Vsi obchod so zmiešaným tovarom. V Spišskej Novej Vsi aj okolí mal mnoho priateľov. Mama pochádzala z Moravy, mala šesť súrodencov. Prvé obmedzenia pocítila rodina po vzniku Slovenského štátu. Označenie žltou hviezdou považovala za veľkú krivdu a tiež vysťahovanie v roku 1941 z Hlavnej ulice na perifériu do jednej izby. V máji 1942 sa rodina Rosenthalovcov ocitla v deportačnom zozname transportu, ktorý sa pripravoval v Spišskej Novej Vsi a smeroval do Lublinskej oblasti a Sobiboru. V poslednej chvíli vďaka významnému staviteľovi Alexandrovi Bartovi sa podarilo vybaviť „hospodársku výnimku“. Z tohto transportu sa domov nikto nevrátil. Hospodárska výnimka platila pol roka. Obchodný známy Aurela Rosenthala pán Satler z Poráča vybavil rodine v Levoči krst u gréckokatolíckeho kňaza (krstné listy podpísal biskup Vasil Hopko, ktorý na východnom Slovensku zachránil stovky Židov) a v záujme ich záchrany našiel útočisko v malej poľovníckej chatke v blízkosti Poráča, kde sa rodina musela ukrývať skoro dva roky. Po vypuknutí Slovenského národného povstania hrozilo rodine nebezpečenstvo zo strany nemeckých vojakov, ale aj vyhladovaných partizánov. Rodina musela úkryt opustiť. Hľadali útočište v levočskej nemocnici, ale niekto ich udal. Deti zobrala do Spišskej Novej Vsi Štefánia Pellerová – ich „krstná mama“, ktorá sama mala päť detí. Keď sa dievčatká lúčili s rodičmi, mama vyšla von, objala Denisku so slovami:„Nezabudni na mňa...“ a staršej Vierke povedala: „Ty si teraz náhrada mamy, musíš seba aj Denisku zachrániť“. Vtedy svoju mamu videli dievčatká naposledy. Aurel Rosenthal bol deportovaný do koncentračného tábora Ravensbruck a Sachsenhausen (hrôzy koncentračného tábora prežil) a Martu Rosenthalovú ako príslušníčku Protektorátu Čechy a Morava uväznili v Spišskej Novej Vsi v septembri 1944 a v decembri 1944 ju gestapo zavraždilo v lese za spišskonovoveským letiskom.

Denisa Rosenthalová o tom, čo prežila 60 rokov nerozprávala. Počas holokaustu z otcovej strany zahynulo 42 blízkych. S mamičkinou rodinou na Morave nemala kontakt. Najbližší príbuzní neprežili. Cítila, že si musí prežitie zaslúžiť a niečo dokázať.

Jej príbeh prvýkrát opísali a verejnosti prezentovali gymnazisti v rámci projektu Pocta detským obetiam holokaustu v knihe *Po stopách pamäti I*, ktoré vydalo Gymnázium na Školskej ulici 7 v Spišskej Novej Vsi v roku 2010 (s. 52 – 55). O tri roky neskôr žiaci nahrali príbeh na CD v Knižnici Mateja Hrebendu pre nevidiacich v Levoči pre zdravotne

postihnutých čitateľov. V roku 2021, keď odišla do dôchodku, začala sa venovať besedám so študentmi. V auguste 2024 natočil Slavomír Zberný dokumentárny film *Nezabudni na mňa*. Námet a scenár napísala Dagmar Mozolová. Je prístupný verejnosti v archíve STVR. Dievčatká Vierku a Denisku stvárnili pravnučky pani Denisky.

Denisa Nikodemová je držiteľkou viacerých významných ocenení: Zlatej medaily Prírodovedeckej fakulty UK pri príležitosti 40. výročia Katedry jadrovej fyziky, ocenenia Zlatá ihla rakúskej spoločnosti pre radiačnú ochranu, Guothovej ceny prezídia Slovenskej lekárskej spoločnosti, Zlatej medaily Ivana Stodolu za celoživotnú výchovu zdravotníckych pracovníkov, medaily Ministerstva zdravotníctva za výnimočný celospoločenský prínos, ktorý je prejavom odbornosti, oddanosti k povolaniu a úprimnej snahy zlepšovať životy ľudí (2025). V januári 2026 jej prezident Slovenskej republiky udelil Pribinov kríž I. triedy za mimoriadne zásluhy o sociálny rozvoj, najmä v oblasti verejného zdravotníctva.

Ocenenie mestom Spišská Nová Ves navrhujeme pri príležitosti jej životného jubilea 90 rokov. Šíri naprieč Slovenskom medzi verejnosťou a mládežou myšlienky tolerancie a dobra napriek krutej minulosti. Jej príbeh ako živé svedectvo zaznel už v 27 slovenských mestách. Svoje slová posolstva „**Napriek všetkému žiť naplno a necítiť nenávisť**“ zazneli aj na Spiši v mestách Kežmarok, Levoča, Spišská Nová Ves, Poprad. Stolperstein – „kameň zabudnutých“ na Letnej ulici odhalený v roku 2024 vďaka OZ PRO MEMORY a vedeniu mesta Spišská Nová Ves Deniskinej mamičke zavraždenej gestapom v decembri 1944 za spišskonovoveským letiskom, ale aj prítomnosť príbuzných Štefánie Pellerovej, ktorá zachránila Denisku a Vierku pred deportáciami a ocenenej v roku 2019 medzinárodným múzeom holokaustu Yad Vashem titulom Spravodlivý medzi národmi (in memoriam) na podujatiach Nezabudnutí susedia, ktoré v spolupráci s mestom organizujeme od roku 2021 sú dôkazom, že minulosť našim obyvateľom nie je ľahostajná a jej úsilie autenticky približovať časy minulé si hlboko vážime.

Mimoriadne inteligentná, statočná a silná žena sa podelila v októbri 2025 so spišskonovoveskou mládežou o svoj život v časoch, keď svet halil ťažký plášť vojny. Ako sa vyjadrili žiaci spišskonovoveských škôl, účastníci stretnutia s pani Deniskou *„V jej slovách, v jej živote i v jej temných spomienkach bolo cítiť ozvenu krutosti, ktorú dokáže človek spôsobiť človeku. Necíti nenávisť voči tým, ktorí jej zanechali hlboké rany. Napriek nevyliečeným bolestiam vracia sa medzi mladých, aby im pripomínala, že musíme chrániť to najvzácnejšie, čo máme – mier...Vracia sa s pokorou a svetlom v duši do mesta Spišská Nová Ves a to je skutočná šľachetnosť.“* Primátor mesta Spišská Nová Ves jej pri tejto príležitosti udelil Ďakovný list.

13/ návrh na udelenie Ceny mesta – predkladá: PaedDr. Andrea Baluchová, predseda OK Spiš a členovia Výkonného výboru Olympijského klubu Spiš (Mgr. Matej Farkalin, Mgr. Eva Murgáčová, Mgr. Jozef Kačenga, Ladislav Gross, Mgr. Ján Košík, Tatiana Čechová)

Navrhovaná osoba: **Ing. Viliam Mjartan**

Odôvodnenie návrhu:
Návrh ocenenia Ing. Viliamovi Mjartanovi, čestnému predsedovi Olympijského klubu Spiš, za jeho mimoriadny a dlhoročný prínos v oblasti športu, za podporu rozvoja olympijských myšlienok, za neúnavnú činnosť v prospech komunity v regióne, za dlhoročnú podporu športu v meste Spišská Nová Ves, za organizáciu podujatí s mestom SNV a Školským úradom SNV, za výnimočný a dlhoročný prínos pre olympijské a športové hnutie a za významný osobný prínos v rozvoji športu a olympizmu v regióne Spiš.
Svojím zanietením, skúsenosťami sa stal rešpektovanou osobou, ktorá výrazne prispela k budovaniu pozitívneho vzťahu k športu v meste a v širšom okolí. Návrh na udelenie ocenenia sa predkladá aj pri príležitosti jeho významného životného jubilea – 85 rokov, ako prejav úcty, uznania a poďakovania za jeho celoživotnú prácu a oddanosť športu.

Narodil sa v Zwingendorfe v Rakúsku, kde dlhodobo pracovali obaja rodičia. Keď mal 2 roky, vrátil sa s rodičmi žiť na stredné Slovensko do Prievidze. kde navštevoval základnú školu. Po ukončení Strednej priemyselnej školy chemickej v Banskej Štiavnici pokračoval v štúdiu na Slovenskej vysokej škole technickej v Bratislave, odbor chemické inžinierstvo a ekonomika. Začal pracovať pre štátny podnik Geologický prieskum v Spišskej Novej Vsi, v ktorom si prešiel rôznymi technickými funkciami. Napokon sa v rámci Geologického prieskumu orientoval na zahraničný obchod. Pracoval na projektoch v Afrike (Sudán), v Austrálii, v .Južnej Amerike (Venezuela). Po návrate do Československa dostal ponuku na postgraduálne štúdium v Holandsku, kde skončil ako jeden z prvých zahraničných manažérov s oficiálnym diplomom od štátnej tajomníčky holandskej vlády. [)alší postgraduál absolvoval v Belgicku, a tak sa vrátil na Slovensko na Spiš. Veľkou zásluhou Viliama Mjartana prišla brazílska spoločnosť Embraco na Slovensko a etablovala sa v Spišskej Novej Vsi, kde zamestnáva od 700 do 2 400 ľudí. Okrem práce svoj život zasvätil aj športu. a to predovšetkým cestnej cyklistike, bežeckému lyžovaniu, šermu. zjazdovému lyžovaniu, vodnému lyžovaniu.
Do roku 2022 bol podpredsedom výkonného výboru Združenia olympijských klubov SR. ktoré je organizačnou zložkou Slovenského olympijského a športového výboru a v rámci svojej činnosti koordinuje postup olympijských klubov na Slovensku pri šírení a rozvoji olympijského hnutia, spolupracuje s osobnosťami olympijského. športového. spoločenského, ekonomického a politického života, tiež s orgánmi miest a obcí SR. Od roku 2001 pôsobí Ing. Viliam Mjartan ako predseda Olympijského klubu Spiš a podieľa sa na realizácii športových, výchovných, kultúrno-vzdelávacích aj environmentálnych aktivít, ktoré smerujú k rozvoju olympizmu. olympijských hodnôt a myšlienok. Medzi každoročné podujatia organizované s podporou Olympijského klubu Spiš patria: Olympijské dni detí MŠ a žiakov ZŠ, Olympiáda pre seniorov, Večerný beh mestom Spišská Nová Ves, Beh ulicami obce Smižany, Spišské športové hry, Mládež bez hraníc, Vedomostno-športové preteky, projekt Vykročme za zdravím, anketa Najúspešnejší športovec regiónu Spiš a ďalšie.
Športové pôsobenie: bežecké lyžovanie v Banskej Štiavnici, šerm v Banskej Štiavnici. zjazdové lyžovanie Slávia SVŠT Bratislava, cestná cyklistika Inter Bratislava, vodné lyžovanie Lokomotíva Bane Spišská Nová Ves. Trénerské pôsobenie: zjazdové lyžovanie. vodné lyžovanie. predseda Trénerskej rady Československého vodného lyžovania v Prahe.
Funkcionárske pôsobenie: 1987-1990 podpredseda Československého zväzu vodného lyžovania, 1987 - 1990 predseda Slovenského zväzu vodného lyžovania. podpredseda Výkonného výboru Združenia olympijských klubov SR (do r. 2022), predseda Klubu vodného

lyžovania, predseda Olympijského klubu Spiš (od r. 2001 -2024). 2025 čestný predseda OK Spiš

14/ návrh na udelenie Ceny mesta – predkladajú: Ing. Vladimír Čech, JUDr. František Ľach, Ing. Oliver Krajňák, PhDr. Ján Volný, PhD., PaedDr. Andrea Baluchová, Anna Čechová, Ing. Pavol Tabaček, Ing. Ján Koťuha

Navrhovaná osoba: **MUDr. Miloslav Dvorák, PhDr.**

Odôvodnenie návrhu:
Patrí k špičkovým odborníkom v neurológii na Slovensku a v Čechách. Pôsobil 18 rokov v Spišskej Novej Vsi vo funkcii primára neurologického oddelenia v NsP SNV.
Narodil sa v Nitre, maturoval na Strednej všeobecnej vzdelávacej škole a po jej ukončení študoval na Lekárskej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Promoval v roku 1978. Pred nástupom vojenskej prezenčnej služby pracoval na Patologicko-anatomickom oddelení vo Zvolene. Od roku 1979 pôsobil na Neurologickom oddelení v Levoči ako sekundárny lekár. V rokoch 1981-1991 pracoval v Horskej službe v Slovenskom Raji. Po absolvovaní atestácie 1.(1982) a II.stupňa (1986) z odboru neurológia nastúpil v roku 1987 do funkcie primára oddelenia. Počas celej svojej odbornej kariéry sa kontinuálne vzdelával, absolvoval početné školenia na ILF a SPAM Bratislava: školiace miesto v neurorádiodiagnostike r. 1982, Tématický kurz v neurofyziológii r. 1984, Tématický kurz neurooftalmologickej problematiky v neurológii r. 1988, Doplnkový kurz organizácie a riadenia zdravotníctva, Inovačný kurz v neurológii r. 1990, školiacie miesto v Dopplerovej utrasonografii r. 2001, tématický kurz v akútnych stavoch v neurológii r. 2001, Kurz managementu r. 2001, školiace miesto v elektromyografii r.2002, kurz mobilizačných a manipulačných techník u prof Lewita, kurzy akupunktúry u Doc. Ružičku. R. 2005 absolvoval zahraničnú stáž u Dr. Mattea Bonettiho v Brescii so zameraním na ozonoterapiu, r. 2007 školiace miesto v aplikácii botulotoxínu, r. 2008 stáž v Maastrichte o diagnostike vertiga a mnohé iné školiace akcie. Od apríla 2007 pracuje ako primár na Neurologickom oddelení v Spišskej Novej Vsi, ktoré sa pod jeho vedením vyprofilovalo na pracovisko so zameraním na vertebrologickú problematiku s modernými diagnostickými a liečebnými postupmi ochorení driekovej a krčnej chrbtice. Venuje sa bohatej publikačnej a prednáškovej činnosti, svoje teoretické vedomosti, ako aj praktické skúsenosti zhrnul spolu s kolektívom autorov v dvoch monografiách o driekovej chrbtici: Neoperačná liečba diskopatií v lumbálnej oblasti a Kortikosteroidy v liečbe lumbálnych koreňových syndrómov, je autorom a spoluautorom množstva odborných článkov v renomovaných odborných časopisoch, ako aj početných prednášok. Je členom viacerých odborných spoločností, člen rady slovenskej neuropsychiatrickej spoločnosti, členom širšej redakčnej rady časopisu Neurologie pro prax. Je hlavným organizátorom česko-slovenského neuropsychiatrického kongresu — Levočské pracovné dni neuropsychiatrie, ktorý sa koná každé 2 roky v historických priestoroch levočského divadla. Svoje poznatky odovzdával aj študentom Katolíckej univerzity v Ružomberku, detašované pracovisko Levoča, kde

prednášal neurológiu, biológiu, patologickú anatómiu a patologickú fyziológiu. Venuje sa aj klinickému výskumu, ako hlavný investigátor participoval na 18 klinických štúdiách.
Protipólom jeho početných pracovných aktivít je jeho umelecké zameranie, ktoré začal rozvíjať od roku 1989, kedy sa začal venovať rezbárstvu a maľovať prvé obrazy. Svoju tvorbu sprístupnil verejnosti na viacerých výstavách doma i v zahraničí(Srbsko, Poľsko a Česká republika). Medzi jeho ďalšie záľuby patrí lyžovanie, cestovanie a potápanie.

Rozsiahly zoznam jeho odbornej publikačnej činnosti je k dispozícii k nahliadnutiu v kancelárii primátora.

15/ návrh na udelenie Ceny mesta – predkladá: MUDr. Alena Pekarčíková, návrh podporili: MUDr. Iveta Fulková, JUDr. Ing. Igor Geletka, Ing. Jozef Gonda, Ľuboš Šuca, Adnan Akram, Mgr. Peter Bednár, Mgr. Marek Baláž, Oliver Buza, Mgr. Andrej Cpin, PhD., RNDr. Ladislav Ruttkay, Ing. Ľubomír Pastiran, Mgr. Rastislav Javorský

Navrhovaná osoba: **Mgr. Alexandra Hovancová**

Odôvodnenie návrhu:
Jej výnimočný prínos v oblasti sociálnej pomoci, filantropie a humanitárnej činnosti (charitatívna činnosť, sociálna oblasť, pomoc deťom a rodinám)

Magisterka Alexandra Hovancová je riaditelkou Domu Charitas sv. Jozefa-jediného neštátneho detského domova pre nevyliečiteľne choré deti a zároveň vedie aj núdzové bývanie pre týrané matky. Kedysi sa profesionálne venovala volejbalu a neskôr pôsobila aj ako basketbalová redaktorka. Napokon sa rozhodla, že jej životná cesta bude vyzerať inak.

Narodila sa v Spišskej Novej Vsi. Po ukončení základnej školy pokračovala v štúdiu na Obchodnej akadémii. Magisterský titul získala v roku 2013 na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre , fakulte sociálnych vied a zdravotníctva v odbore Aplikovaná sociálna práca. Po ukončení vysokoškolského štúdia pracovala ako špecializovaný sociálny poradca. Riaditelkou Domu Charitas sv. Jozefa sa stala 1.4.2016.
Je tomu 10 rokov, čo sa každý deň venuje starostlivosti o nevyliečiteľne choré, ťažko zdravotne postihnuté a opustené deti, ale aj o týrané ženy a matky s deťmi. Jej práca nie je len profesiou —je to poslanie srdcom, ktoré mení životy tých, ktorí to najviac potrebujú.

Ako sama hovorí: „Každé dieťa, každá žena, ktorá cíti, že nie je sama, mi dáva silu pokračovať. Moje poslanie je dať im domov, dôveru a lásku, ktorú si zaslúžia."
Jej obetavosť a empatia sa prejavujú v každodenných situáciách — od trpezlivého povzbudzovania detí po lekárskych zákrokoch, každodennej bežnej starostlivosti, chodenia do školy , učenia sa, ale aj návštevy kultúrnych a športových podujatí. Chce, aby si deti z tohto sveta odniesli čo najviac zážitkov. Svoje peklo si už prežili a malo by ich čakať iba niečo pekné, tvrdí Alexandra . Pre osamelé a týrané matky je jej prioritou vytváranie bezpečného prostredia, ktoré prináša nádej a dôstojnosť a hlavne pocit domova. Miesta , ktoré im dáva nádej na iný život, bez strachu a fyzického násilia.

Jej práca je presahujúca rámec bežných povinností, vyžaduje neustále osobné nasadenie, ľudskú empatiu, obetavosť a stala sa inšpiráciou pre mnohých. Za túto dlhoročnú činnosť

bola ocenená prestížnym celoslovenským ocenením Krištáľové krídlo, ktoré si prevzala v roku 2024 za rok 2023 v kategórii filantropia, čo potvrdzuje jej význam pre spoločnosť.

Spišská katolícka charita, ktorá je prevádzkovateľom zariadenia na sociálnej sieti napísala: Saška nie je len riaditelka charitného zariadenia, je to človek s obrovským srdcom a nezlomnou vášňou pre pomoc ťažko chorým deťom. Je ženou, ktorá dáva krídla a pomáha letieť životom deťom, ktorých príbehy si často nevieme ani predstaviť.

Magisterka Alexandra Hovancová plne spĺňa všetky kritériá na udelenie ceny mesta Spišská Nová Ves. Je dôstojnou kandidátkou, ktorej životné poslanie a obetavosť si zaslúžia uznanie a poďakovanie od celej komunity.